

gives Understøttelse af den overordentlige Invalidefond, naar hun ansøger derom; da Manden er Invalid fra 1848—50 vil hun have Afgang til at kunne faae Invalideforsørgelse ikke af den ordinære, men af den overordentlige Invalidefond. Det vil altsaa være et Raad til Vedkommende at søge Understøttelsen givet der. Den ærede Ordfører fremhævede som en særlig Grund til at tilstaa denne Enke Invalideunderstøttelse, at hun havde været forlovet med den Udsøgte, før han blev Invalid. Jeg kan egentlig ikke se noget ganske Extraordinært. Jeg tvivler om, at ret mange af vore Krigere ere rykkede ud uden at efterlade en Kæreste i Hjemmet, og dersom altsaa det at være forlovet skulde stilles lige med at være gift, vilde jeg finde det ganske naturligt, om det havde fundet sit Udtryk i selve Loven. Med Hensyn til de egentlige Andragender fra Invalider om Understøttelse, der allerede tidligere have været hos Finantsministeren, da skal jeg udtale om disse samlede, at jeg meget gjerne skal tage Sagerne under fornyet Overveelse. Jeg vil haabe, at det for flere af dem vil vise sig, hvad allerede fremgaar af det af Udvalget i Betænkningen Angivne, at der er fremkommet saadanne nye Oplysninger, siden de sidst vare hos mig, der kunne gjøre det muligt eller sandsynligt, at Finantsministeriet vil kunne komme til en anden Beslutning end den, som det tidligere er kommet til. For en af Invalidernes Vedkommende skal jeg særlig nævne, at det fremgaar af Betænkningen, at der er kommet en Lægeattest til, som Finantsministeriet ikke har kjendt. (N. P. Jensen: Det er Maarup). Ja, det er rigtig; det er Maarup. For en anden Invalids Vedkommende synes det at være Udvalget bekendt, hvad der ikke har foreligget for Ministeren, at han kan paavise en bestemt Anledning til Bestadigelsen — det gjælder ham med Broktilfældet — Noget, der heller ikke har foreligget oplyst for Finantsministeriet. At det iøvrigt, som allerede den ærede Ordfører bemærkede, er meget vanskeligt 15 Aar efter at komme til et nogenlunde paalideligt Skjøn om, hvorvidt en saadan Bestadigelse hidrører fra Krigstjenesten eller ikke, er ganske klart, og jeg kan kun takke den ærede Ordfører for, at han selv gjorde opmærksom derpaa. Og dette bliver saameget vanskeligere, naar en Invalid, trods en saadan til en bestemt Tid paadragen Bestadigelse, fremdeles i en hel Række af Aar har staaet i Krigstjenesten og først er bleven afskediget paa Grund af Alder, og han saa efter denne Afskedigelse kræver Invalideforsørgelse begrundet paa en Bestadigelse, der er tilstøttet ham langt tilbage i Tiden, og som ikke har forhindret ham i at gjøre sin Krigstjeneste fuldt ud, indtil Alderen fælder ham. I et saadant Tilfælde

bliver det ganske overordentlig vanskeligt — det tror jeg nok, den ærede Ordfører vil indrømme — at faae det Syn paa Sagen, at han nu staa som Invalid. Umuligt er det selvfølgelig ikke, thi Bestadigelsen kan være saadan, at den vel ikke har gjort ham uskikket til at fortsætte sin Krigstjeneste, medens den dog gjør ham mindre erhvervsdygtig som privat Mand. I saa Tilfælde kan der gives ham Invalideunderstøttelse. I mine Udtalelser ligger altsaa ikke paa Forhaand nogen Dom om en Sag, som jeg lover at tage under fornyet Overveelse; men efter den Anledning, den ærede Ordfører har givet, har jeg dog villet staa fast, at det i saadanne Tilfælde er meget vanskeligt at komme til et sikkert Skjøn om Vedkommendes Adkomst til at faae Invalideunderstøttelse, og det glæder mig, at den ærede Ordfører har anerkjendt denne Vanskelighed.

N. P. Jensen: Jeg vil kun tage Anledning til at takke den høitærede Finantsminister for den velvillige Naade, hvorpaa han har udtalt sig om Andragendet, vedrørende forhenværende Korporal S. M. Thorsen, der er foreslaaet henvist til Finantsministeren. — Hvad et andet Andragende angaar, Indstillingspunktet 13, Andragende fra Invalid Peter Sørensen Maarup, saa formoder jeg, at det var det, hvortil den høitærede Finantsminister sigtede, naar han sagde, at der om ham forelaa en ikke tidligere for Ministeriet fremkommen Lægeerklæring, der gaar ud paa, at den Paagjældende ofte lider Smertor langskudkanalen og derfor er uskikket til strengt Arbejde, saa jeg haaber, at ogsaa den nærmere Undersørgelse fra Finantsministerens Side vil føre til, at denne Mand, som er haardt trængende, vil faae den Understøttelse, han tidligere har haat.

Ordføreren (H. Nielsen): Jeg kan ikke Andet end være vel tilfreds med det Svar, som den høitærede Minister har givet, at han vil tage Ansøgningen fra Invalid Maarup paany under Overveelse, idet der, hvad der ogsaa fremgaar af Betænkningen, foreligger nye Grunde, som ikke have været kendte for Ministeren, da han tidligere afslod Andragendet. Naar jeg fremhævede, at det er vanskeligt at paavise en bestemt Aarsagsforbindelse, tilspøiede jeg udtrykkelig, at selv om det ikke var Tilfældet, men man dog maatte finde det sandsynligt, om end det ikke bestemt kunde konstateres, at der var en saadan Forbindelse, var det Udvalgets og ogsaa Thingets Mening efter tidligere Afstemninger, at man ikke skulde være for streng imod de Paagjældende, men i saa Fald hellere give dem Noget end Intet. — Angaaende Andragendet under Nr. 65, Indstillingspunkt Nr. 30, skal jeg bemærke, at